

עפ"ת 41224/07/15 - מוחמד עאלם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ת 41224-07-15 עאלם(אסיר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 323176/14

בפני	כבוד השופט אמיר טובי
המבקש	מוחמד עאלם
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המבקש: עו"ד מחמוד חלאילה והמבקש בעצמו

ב"כ המשיבה: עו"ד גב' עירין אייזנברג

החלטה

1. מדובר בבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין שניתן בעניינו של המבקש ביום 29.6.15 על ידי בית משפט השלום לתעבורה בעכו (כב' השופט א' קאופמן) אשר גזר על המבקש, בין היתר, מאסר בפועל למשך 8 חודשים.

2. גזר הדין ניתן לאחר שלתיק העיקרי צורפו שני תיקים והמבקש הודה בביצוע העבירות נשוא כתבי האישום בשלוש התיקים. בתיק העיקרי (פל"א 7027-06-15) יוחסו למבקש העבירות של נהיגה ברכב כשרישיון הנהיגה אינו בתוקף ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף; בתיק 5973-07-14 יוחסו למבקש העבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, נהיגה ללא רישיון רכב בתוקף ונהיגה ללא תעודת ביטוח בת תוקף; בתיק 683-08-08 יוחסו למבקש עבירה של נהיגה בשכרות. המבקש הורשע על סמך הודייתו בכל העבירות נשוא התיקים הנ"ל.

3. בטרם גזירת הדין, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, לפיו יוטל על המבקש עונש מאסר בפועל למשך 8 חודשים תוך הפעלת מאסר על תנאי מתיק קודם באופן חופף. כמו כן הוסכם כי יושת עליו מאסר מותנה למשך 8 חודשים לתקופה של 3 שנים, ובנוסף פסילה בפועל למשך 24 חודשים, פסילה על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים וקנס. המבקש הודיע כי ההסדר מקובל עליו ובא כוחו

ביקש לאפשר לשולחו להתייצב למאסר לאחר חג אל פיטר. בית המשפט אימץ את הסדר הטיעון וגזר על המבקש מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים כמו גם עונשים נלווים.

הבקשה שבפניי מתייחסת לרכיב המאסר בפועל שהוטל על המבקש בגזר הדין.

4. בבקשתו טען המבקש כי הודייתו בפני בית משפט קמא באה לאחר שהיה נתון במעצר משך 7 ימים. ההודיה באה לאחר שבא כוחו ייעץ לו כי עננת המאסר מרחפת בכל מקרה מעל ראשו וכי בעניינו אין ברירה אלא להודות ולסיים את ההליך. נאמר כי בשל הלחץ שהופעל על המבקש כתוצאה ממעצרו ובעקבות הייעוץ שניתן לו על ידי בא כוחו, הסכים הלה להסדר הטיעון שגובש.

עוד הוסיף המבקש כי סיכויי להצליח בערעור טובים וכי הסדר הטיעון נעשה לאחר ששוכנע על ידי בא כוחו הקודם שמדובר בעסקה טובה, וזאת מבלי להבין השלכות הודאתו. בנוסף, טען המבקש כי נסיבותיו האישיות מטות את מאזן הנוחות לעבר עיכוב ביצוע המאסר.

5. לאחר שבחנתי טענות הצדדים ושקלתי את מכלול נסיבות העניין, שוכנעתי כי דין הבקשה להידחות.

6. המסגרת הנורמטיבית של הדין מצויה בסעיף 87 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. הכלל הוא שמועד ביצועו של עונש מאסר שהוטל על ידי בית המשפט הוא מיד עם מתן גזר הדין, כאשר לצד כלל זה קבע המחוקק כי בית המשפט רשאי לדחות את מועד תחילת ריצויו של עונש המאסר למועד אחר מיום גזר הדין. הגישה המקובלת בבית המשפט העליון פירשה את הוראות החוק המסמיכות את בית המשפט לעכב ביצועו של עונש מאסר במהלך תקופת הערעור באופן מצמצם. נקבע כי הכלל הוא שאדם שהורשע בעבירה פלילית ונגזר עונשו למאסר יחל בריצויו עונשו מיד לאחר מתן גזר הדין. יחד עם זאת כאמור לצד הכלל, על בית המשפט לשקול את מכלול האינטרסים והשיקולים הרלוונטיים בבואו להחליט בבקשת עיכוב עונש מאסר. בע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2), 241 נאמר כי הגישה הראויה בסוגיה זו צריכה להתחשב במכלול האינטרסים והשיקולים וליתן להם את המשקל היחסי ההולם ואלה כוללים בין היתר את חומרת העבירה ואת נסיבות ביצועה, אורך תקופת המאסר, טיב הערעור וסיכויי הצלחתו. לעניין סיכויי הערעור נאמר כי יש לבחון בחינה לכאורית את סיכויי הערעור באופן שכאשר מדובר בטענות רציניות, אשר יש בהן על פי אופיין ומהותן, אם תתקבלנה, כדי להשפיע על תוצאות הערעור יהא בכך שיקול נכבד להצדיק את עיכוב המאסר.

7. בעניינינו, הורשע המבקש כאמור על סמך הודייתו בעבירות שיוחסו לו בשלושה תיקים שונים. בהליך בפני בית משפט קמא, היה המבקש מיוצג על ידי סגור וקשה לקבל את הטענה כי לא הבין את משמעות ההליך או משמעות הודייתו כאשר נרשם מפיו כי לאחר שנועץ עם בא כוחו החליט לקבל את ההסדר. לא זו בלבד, אלא שסנגורו ביקש לאפשר למבקש להתייצב למאסר לאחר חג אל פיטר. הדברים נאמרו במעמד המבקש ואין לקבל את הטענה כי הלה לא הבין את משמעות הודייתו.

8. יתר על כן, חזרה של נאשם מהודייתו יכולה להיעשות לפי סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. יחד עם זאת, המקרים בהם מתאפשר לנאשם לחזור בו מהודייתו הם חריגים ונדירים. ספק רב אם המקרה דנן נמנה על אותם מקרים יוצאי דופן. כאמור, המבקש היה מיוצג בהליכים בפני בית משפט קמא, הוא הודה במיוחס לו ומתוך הדברים שנאמרו בפניו באולם בית המשפט יכול היה להבין את משמעות והשלכות הודייתו.

בע"פ 763/03 שמואל נ' מדינת ישראל (14.4.2003) נקבע כי:

"אך מובן הוא כי בית המשפט יתיר לנאשם לחזור בו מהודייתו, אם התברר לו כי היה פגם בהודייתו בעובדות מבחינת רצונו וכוונתו האמיתיים. כך למשל, אם הודה נאשם עקב טעות או הטעיה, שכן אז מוצדק וראוי להתיר לו לחזור בו מהודייתו. יתרה מזו, יש וממכלול הנסיבות, מתרשם בית המשפט לערעורים כי קיים חשש ממשי, שהנאשם הודה בניגוד לרצונו האמיתי, ועל אף אמונתו הכנה בחפותו; בדרך כלל יברר אז בית המשפט של ערעור את הנסיבות הנלוות להודייה ורשאי הוא לעשות כן, בין היתר, תוך בירור העובדות עם בא-כוחו של המערער בערכאה הדיונית. אולם, אלה הם מקרים חריגים ונדירים. ככלל, מתן אפשרות לנאשם לחזור מן ההודייה שמסר בבית המשפט, לאחר שהוסברו לו הנסיבות והתנאים הקשורים בהודייה ולאחר שהוזנה, עלולה להשמיט את הקרקע מתחת למהותה של ההודייה. (ראו: דברי השופט בך בע"פ 945/85 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד מא(2) 572, בעמ' 579 וכן ראו: ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577 בעמ' 613-616)".

באותו מקרה נקבע כי מהשתלשלות ההליך ומהפרוטוקולים עולה כי משמעות ההודייה וההסדר הוסברו לנאשם. לכן לא תשמע מפיו טענה כנגד הודייתו. הוא הדין בענייננו.

9. זאת ועוד, עונש המאסר שהוטל על המבקש כלל הפעלת מאסר מותנה לתקופה של 7 חודשים שנגזר עליו בתיק אחר, בחופף למאסר שהוטל עליו בגזר הדין נשוא בקשה זו. גם בסוגיה זו הסיכוי שבית המשפט יאריך את המאסר המותנה, בשים לב לנסיבותיו של התיק, הינו קלוש.

10. מכל האמור עולה שהסיכויים הלכאוריים של הערעור אינם גבוהים. בשים לב לטיב העבירות בהן הורשע המבקש, לחומרתן ולהיקפן ונוכח סיכויי הערעור איני רואה מקום להורות על עיכוב ביצוע גזר הדין.

לפיכך, הבקשה נדחית.

הואיל ומפי ב"כ המבקש נמסר כי שולחו עבר כבר ועדת מיון ונקבע כי ירצה את עונשו בכלא חרמון, יתייצב המבקש לתחילת ריצוי מאסרו ביום **30.7.15 שעה 08:00** בבית הכלא חרמון, כשבדו תעודה מזהה.

ניתנה היום, י"א אב תשע"ה, 27 יולי 2015, בנוכחות הצדדים.